

Nagyméltóságú méltódnok úr!

Mélyen tisztelt barátom!

Tizenhat éven át szolgáltam az Akadémiát mint annak elnöke.
E hosszú időn át iparkodtam feladatokat híven teljesíteni s ha
vannak jókardóim a lelkem úgy találja, hogy azt bizonyos mérték-
ben teljesítettem is, úgy én jól tudom, hogy azt csak az Akadémia
minden tagjának, minden tisztségviselőjének buzgó közreműködé-
sével lehettem.

Ezért élttem fogytaig kelés lepeke.

De múltak az évek s bár munkáerőmet bankadni még
nem érzem, mégis minden lengyör nap arra int, hogy a Mindenke-
lőt nekem kisbabott munka idő előbb utóbb végére jér.

Addig a míg erőm tart, addig a míg időm van a munkára
elő, mert csak általán teljesíthető feladatokat kell tartanom
azt, hogy kiegészítem és feldolgozzam azt a tudományos anyagot,
melyet előfedek alatt nagy fáradsággal és részben ipon akadémiaik-
nak támogatásával összehordtam.

A meddig élek, ennek kell hogy élje. Mielőtt késő volna erre
kell összegyűjtenem erőmet, megrátna azon állásaimtól, melyek annál

412
905

további szétforgásolását okoznák.

Flassy, nyugodt megfontolás után megértem azért az az elhatározásom, hogy bár nagyon nehezemre esik, az akadémia elnöki állásáról lemondjak. A hála érzetével tudom ezt tisztelné és szeretlek tagtársaim iránt, kik engem kitüntető jóindulatukkal e magas polcra emelték, s az elnöki jóakarattal, ügybuzgó segítségével oly hosszú időn át megtartották, kérem őket, hogy barátságukat tölem ejentül ne vonják meg, mert ha le is lépek a magas elnöki székéről azért tudomány munkásságommal mindvégig az akadémia szolgája maradok.

Téged nagyrabecsült elnöktársam pedig arra kérek, hogy e megmásíthatatlan elhatározásom az október 5-iki összi ülésben az akadémia tudomására, vedd át ettől fogva az akadémia ügyeinek vezetését s intézkedjél ügyrendünk értelmében az elnöki állás betöltéséről.

Fogadd e fáradozásodért előre is Köszönetemet s avat legőszintebb tiszteletem kifejezését.

MAGYAR
TUDOMÁNYOS AKADÉMIA
KÖNYVTÁRA

Budapest 1905 Október 5-ikén

Mótván László